

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph. D. ve věci

žalobce: **Ing. J. S.**

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
 sídlem nábr. Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

za účasti: **Ředitelství silnic a dálnic ČR**
 sídlem Na Pankráci 56, 140 00 Praha 4

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2022 č. j. MD-26526/2022-930/21, ve věci umístění záměru silnice „I/46 Týneček-Šternberk“

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo částečně změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje (dále jen „stavební úřad“) ze dne 9. 5. 2022 č. j. KUOK 39919/2022, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 19. 5. 2022 č. j. KUOK 53542/2022, ve věci umístění stavby „I/46 Týneček-Šternberk“, zároveň navrhoval zrušit prvostupňové rozhodnutí.
2. Žalobce v žalobě namítl, že z rozhodnutí 1. ani 2. stupně není zřejmé, jaký konkrétní stavební objekt má být umístěn na žalobcově pozemku parc. č. X v k. ú. X. Ani projektová dokumentace, konkrétně výkresy C.3a, C.3b a C.3c, neuvádí podrobnosti prostorového uspořádání stavby, lze dovodit maximálně to, že pozemek může být přímo dotčen stavebními objekty SO 160.1, SO 340 a SO 124.
3. Dále žalobce uvedl, že v průběhu územního řízení, týkajícího se umístění stavby silnice I/46, získal žalobce jako stavebník společné povolení pro stavební záměr dvojdomu na pozemku parc. č. X v k. ú. X, povolení nabylo právní moci 31. 3. 2020. V obou řízeních byla vydána protichůdná stanoviska dotčených orgánů, která vylučují umístění jedné či druhé stavby bez vzájemné koordinace, jde o závazná stanoviska orgánu územního rozvoje ze dne 21. 11. 2019 a ze dne 5. 11. 2019. Žalovaný se tímto rozporem nezabýval.
4. Žalobce namítl, že žalovaný předjímá výsledek vyvlastňovacího řízení. Není možné postavit najisto, že zájem žalobce na dokončení dvojdomu musí ustoupit stavbě silnice I/46.
5. Podle žalobce žalovaný pochybil tím, že v rámci odvolacího řízení nezohlednil jinou možnost než vyvlastnění v neprospěch žalobce. Ani z podkladů pro vydání rozhodnutí správního orgánu 1. stupně přitom podle žalobce nevyplývá, že by stavbu silnice I/46 nebylo možno realizovat na jiných pozemcích než na dotčeném pozemku žalobce.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zdůraznil, že žalobce v žalobě téměř doslovně opakoval odvolací argumentaci, aniž by reagoval na odůvodnění žalovaného. Žalovaný proto setrval na závěrech napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.
7. Osoba zúčastněná na řízení se k žalobě nevyjádřila.
8. Z obsahu správních spisů soud pro potřeby přezkumu zjistil, že osoba zúčastněná na řízení podala u stavebního úřadu dne 30. 10. 2019 žádost o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby „I/46 Týneček-Šternberk“. Řízení bylo vedeno v působnosti liniového zákona a stavební úřad dne 9. 5. 2022 rozhodl o umístění stavby v rozsahu konkretizovaných stavebních objektů (zejména pozemní komunikace, vodohospodářské objekty, sítě) v katastrálních územích Bělkovice, Laštany, Bohuňovice, Dolany u Olomouce, Chválkovice, Týneček a Tověř. Dále stanovil podmínky pro umístění a projektovou přípravu, podmínky pro realizaci objektů, které nevyžadují povolení či ohlášení, a povolil kácení dřevin s povinností náhradní výsadby. V odůvodnění rozhodnutí se stavební úřad věnoval též vypořádání žalobcových námitek. Žalovaný na základě odvolání žalobce a Českého svazu ochránců přírody Šumperk změnil rozhodnutí stavebního úřadu tak, že především doplnil několik podmínek, a nově, mnohem podrobněji rozhodl o povolení

kácení dřevin a povinnosti provést náhradní výsadbu. V odůvodnění se zabýval též žalobcovým odvoláním, a jeho námitky neshledal důvodnými.

9. Pokud jde o dotčení žalobcova pozemku umístěním stavebních objektů, soud ověřil z projektové dokumentace a rozhodnutí stavebního úřadu, že pozemku parc. č. X v k. ú. X se týkají 3 stavební objekty, jak také uváděl žalobce v žalobě. Tyto objekty jsou slovně popsány na str. 10, 11 a 20 rozhodnutí stavebního úřadu, typově se jedná o přeložku silnice III. třídy (SO 124), přeložku polní cesty podél ní (SO 160.1) a přeložku vodovodu (SO 340). Graficky jsou tyto objekty vyjádřeny zcela konkrétně ve výkresech projektové dokumentace, zejména v C.3c (koordinační situační výkres), což je zároveň výkres uvedený v podmínce č. 1 rozhodnutí stavebního úřadu (s tím, že stavba bude umístěna tak, jak je v něm zakresleno). Žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí touto otázkou zabýval k odvolání žalobce podrobně a konkrétně na str. 40 až 41, když kromě výše uvedeného poukázal dále na záborový elaborát a jeho grafickou část (G.1 – příloha 2.4), z něhož soud shodně zjistil, jaké konkrétní části žalobcova pozemku se má týkat umístění stavebních objektů SO 124, SO 160.1 a SO 340. Soud proto uzavírá, že ověřil z obsahu správních spisů soulad podkladů s tím, co uvedly správní orgány, a shodně s nimi má za to, že je zcela zřejmé, jaké stavební objekty a kde mají být umístěny na žalobcově pozemku. Soud neshledal žádný nesoulad s příslušnými právními předpisy, zejména s vyhláškou č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů. Žalobní námitka uvedená v bodě 2. tohoto rozsudku je nedůvodná.
10. Námitkou vydaného povolení pro stavební záměr dvojdomu se zabývalo rozhodnutí správního orgánu 1. stupně na str. 64 až 65, žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 41 až 46, a to z hlediska námitky žalobce ohledně zakreslení budovaného dvojdomu do projektové dokumentace umístění stavby silnice I/46 a z hlediska dalších odvolacích námitek, v nichž však žalobce nenamítal konkrétně nic k závazným stanoviskům orgánu územního rozvoje z roku 2019. Žalovanému proto nelze vytýkat, že se k těmto stanoviskům výslovně nevyjádřil. Věcně soud k dané námitce zdůrazňuje časovou posloupnost jednotlivých skutečností, jak vyplývají z obsahu správních spisů a jak je ostatně shodně zmínil i žalobce v žalobě. V průběhu řízení o umístění stavby silnice I/46 byl totiž přijat nový územní plán obce Bělkovice-Lašany (účinný od 14. 5. 2021), takže jako podklad pro vydání rozhodnutí stavebního úřadu ve věci umístění stavby „I/46 Týneček-Šternberk“ sloužilo již nové závazné stanovisko orgánu územního rozvoje, reagující na nový územní plán, podkladem nebylo stanovisko z roku 2019. Žalobní námitka uvedená v bodě 3. tohoto rozsudku je nedůvodná.
11. Pokud jde o námitku týkající se vyvlastnění, žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí (zejména na str. 43 až 44) vysvětlil žalobci srozumitelně východiska, právní rámec a postup stavebního úřadu v dané věci, podle názoru soudu tím nepředjímal výsledek vyvlastňovacího řízení. S odkazem na judikaturu žalovaný správně uvedl, že v řízení o umístění stavby se zkoumá obecná otázka, zda lze pozemek nebo stavbu teoreticky vyvlastnit, a s případnou otázkou nezbytnosti záborů se musí potýkat žadatel (tedy nynější osoba zúčastněná na řízení – pozn. soudu) v případě žádosti o zahájení vyvlastňovacího řízení. Pokud žalovaný uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 42, že dvojům nelze zachovat ani rozestavěný ani dokončený, je to podle názoru soudu třeba chápat v souvislostech, když žalovaný se v této části odůvodnění podrobně věnoval žalobcově námitce (která se již v žalobě neobjevila), požadující, aby rozestavěná stavba dvojdomu byla zakreslena ve výkresech

projektové dokumentace umístění stavby silnice I/46. Žalobní námitka uvedená v bodě 4. tohoto rozsudku je nedůvodná.

12. Pokud jde o námitku alternativního umístění stavby silnice, žalovaný odpověděl na str. 43 až 44 odůvodnění napadeného rozhodnutí, soud s jeho závěry souhlasí a pro stručnost na ně odkazuje, když žalobce v žalobě pouze zopakoval odvolací námitku, aniž by jakkoli reagoval na zcela konkrétní argumentaci žalovaného. Soud připomíná, že „Obecně žalobci nic nebrání, aby v rámci žalobních bodů zopakoval své argumenty vyjádřené v průběhu řízení před správními orgány. Musí však vzít v úvahu, že žalobou napadá právě rozhodnutí o odvolání, které jeho ve správním řízení uplatněné argumenty vypořádává (nebo nevypořádává) a žalobní body se musí vztahovat právě k obsahu napadeného rozhodnutí, případně k postupu žalovaného správního orgánu při vydání napadeného rozhodnutí“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu – dále jen „NSS“ – ze dne 20. 11. 2013 č. j. 4 As 78/2012-125). V rozsudku ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130 pak NSS uvedl: „Je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil.“ Žalobní námitka uvedená v bodě 5. tohoto rozsudku je nedůvodná.
13. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
14. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nad běžnou úřední činnost nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal.
15. Výrok o náhradě nákladů osoby zúčastněné na řízení je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s., když soud jí neuložil žádné povinnosti v řízení a neshledal ani žádné důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání náhrady nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 15. června 2023

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu